

zdraví“ jež obnáší schopnost nemoci. Křesťané jsou schopni nemoci a jsou schopni uzdravení. A uzdravení není od-

straněním, ale proměněním nemoci. Farizeové si svou slepotu Nepřipouštějí – a co není přijato, nebude proměněno.

9. 3. – V. neděle postní

1. čtení: *Ez 37, 1-14*

Žalm 130

2. čtení: *Ř 8, 6-11*

Evangelium: *J 8, 11, 1-45*

Dnešní čtení jako by bylo vyústěním několika předchozích. Jako ony vypráví o tom, co si od Boha můžeme nechat líbit. Jako Samaritánku nás napojí, jako slepého uzdraví, jako Lazara vzkřísí.

16. 3. – Květná neděle

1. čtení: *Iz 50, 4-9a*

Žalm 31, 9-16

2. čtení: *Fp 2, 5-11*

Evangelium: *Mt 26, 14-27,66*

Po Jidášově sebevraždě koupili za jeho 30 stříbrných pozemek na hřbitov pro cizince, jakoby tím mělo být vynahrazeno, co Jidáš zanedbal zaživa. On asi v Ježíše věřil a určitě ho miloval. Ale miloval ho jen jako našince, který svým zjedná spravedlnost na zemi a hned. Z lásky k Ježíši našinci zradil Ježíše cizince. Jidášství obnáší obětavost, ale jen vůči sobě podobným. Obnáší oddanost, ale jen k cílům, které dávají smysl z hlediska nějaké ideologie. Jidáš pro ideu Krista, navíc jen jak on ji chápal, opustil

člověka Ježíše. A závislost na obraze Krista jako revolucionáře mu znemožnilo přijmout Krista jako Spasitele. Sotva mohl uvěřit, že rebel, který zkrachoval ještě dřív, než ho zatkli, může vzkřísit mrtvé. Kristova smrt mu byla pouhou tragédií, a tragédií zůstala i jeho smrt, navíc dobrovolná a v zoufalství. Apoštolům se Kristus jako neúspěšný politický vůdce doslova před očima proměnil v Spasitele světa. Jen co je přijato, bude proměněno.

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické obce

KŘIŽOVATKA

březen 2008

2. ročník/3. číslo

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,

I tolik znamenají Velikonoce, že dobrý lékař nevrátí pacienta do stavu před nemocí, ale pomůže mu stát se rovněž lékařem. A odečteme-li od dobra zlo, nevyjde nula. Námí řádně podepsaný dlužní úpis, kterým postupujeme hříchu, zlu a smrti své životy, byl Kristem zrušen. Nejde ovšem o krok zpátky k prázdnotě před rozhodnutím člověka, které se později ukázalo jako špatné. Jde o krok

k plnosti v rozhodnutí Bohočlověka, které předem jako špatné vypadalo, když se zřekl jakékoliv moci a šel na smrt jako zločinec. On zaplatil víc, než věřitel snesl. Bůh tím, že dal, zabránil zlu půjčovat. A brání nám ve falešné důslednosti, že totiž když už jsme podali zlu prst, musíme podat celou ruku. On ani sebedešší hřebík nezabránil Kristu, aby k nám napřáhl tu svoji. A na nás je, opětovat stisk.

Amen

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Středa 18³⁰ - eucharistická slavnost u sv. Kříže

Středa 17⁰⁰ – studentské bohoslužby v kapli na bateriích

Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Čtvrtek 18⁰⁰ – nešpory (modlitba breviáře) u sv. Kříže

Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost v Communii u sv. Kříže

Událo se

5. 2. – navštívil naši farnost šumperský farář Pavel Cepek, který při úterní eucharistické slavnosti měl kázání.

23. – 28. 2. – se biskup a farář pražské farnosti Dušan Hejbal zúčastnil mezinárodní biskupské konference (IBK) v Hejnicích.

Kalendárium

Velikonoční bohoslužby se budou konat v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně. Přehled bohoslužeb:

16. 3. – **Květná neděle** v 17hod.

18. 3. – **Eucharistická slavnost se svěcením olejů** – 18hod.

20. 3. – **Zelený čtvrtek – památka poslední večeře páně** – 19hod; po eucharistické slavnosti **getsemanská meditace**. Ve 21hod – **ekumenická křížová cesta**.

21. 3. – **Velký pátek – památka utrpení a smrti Páně** – 18hod **Křížová cesta**; 19hod **velkopáteční liturgie**; po bohoslužbě je pro zájemce, kteří chtějí bdít do rána zajištěn program v katedrálním chrámu sv. Vavřince.

22. 3. – **Bílá sobota – slavnost Zmrtvýchvstání Páně**– 21hod.

Bohoslužby rotundě Nalezení sv. Kříže:

23. 3. – **Hod Boží velikonoční** – 17hod.

Dále pak podle pravidelného programu.

Nedělní čtení

2. 3. – IV. neděle postní

1. čtení: *1 S 16, 1-13*

Žalm 23

2. čtení: *Ef 5, 8-14*

Evangelium: *J 9, 1-41*

Dnešní evangelium vypráví o uzdravení slepého, který uvěřil tomu, co viděl, a usvědčil z duchovní slepoty ty, kteří odmítali viděné kvůli slyšenému. Přečetli si, že v sobotu je svátek, nesmí se pracovat. A jelikož ze slyšení uvěřili v sobotu, jež je okolností spásy, odmítli z vidění věřit ve spásu samotnou. Lze vyslechnout Ježíšova podobenství, ke svým učedníkům může hovořit i přímo. Ale což tři apoštolové na hoře Proměnění svého Mistra jen slyšeli? Slyšíme poselství Písma a připravujeme svá srdce modlitbou, vždyť jsme před nedá-

vnem četli: blahoslavení čistého srdce, neboť oni **uvidí Boha**.

Podstatné rovněž je, že Ježíš vyvrací zvrhlou nauku o nemoci jako trestu za hříchy, ať už vlastní, nebo hříchy rodičů. Slepec nevidí, aby se zjevily skutky boží. A Bůh uzdravuje. Nemoc bývá chápána jen jako nějaký nedostatek a po lékaři se chce, aby nedostatek opravil a vrátil člověka do nějakého klidového stavu. Evangelium ale nejde jen o odstranění nemoci, ale uzdravení, tedy proměnu člověka. I málo křesťanský filosof Nietzsche mluví o „velkém

20. 3. – Zelený čtvrtek

1. čtení: *Ex 12, 1-4. 11-14*

Žalm 116

2. čtení: *1 K 11, 23-26*

Evangelium: *J 13, 1-17. 31b-35*

Ještě víc než dávat, učí nás Ježíš přijímat, a obzvlášť to, co si nezasloužíme. Pochopitelně se Petr vzpouzí, když mu jeho Pán chce mít nohy. Ale když už se s tím smíří, přitvrdí: chce umýt i ruce a hlavu. Souvisejí spolu. Chceme-li někam dojít, jdeme cestou, jež se nabízí, a není mnoho možností, kam šlapat. V tom, co budeme brát do rukou, máme výběr volnější. A jak to, co

po ruce máme, v hlavě, v mysli zvážíme, je jen na nás. Bůh nám myje nohy, osvobozuje nás tam, kde kontakt ze světem nemůžeme ovlivnit. Tam, kde můžeme, nechá prostor naší svobodě. Když nám někdo vynadá, říkáme, jak nám „umyl hlavu“. Bůh není rozhněvaný učitel ani nespokojený šéf. A to i přes to, že my jsme pomalí žáci a nevykonní zaměstnanci.

21. 3. – Velký pátek

1. čtení: *Iz 52, 13-53, 12*

Žalm 22

2. čtení: *Žd 10, 16-25*

Evangelium: *J 18, 1-19, 42*

Dnes lze bez rouhání říci, že Bůh je mrtev. A ve světle, či spíše tmě dneška a zítřka lze rozumět těm z nás, kteří nezakoušejí Boha, kteří věří proti zkušenosti, kteří mají Velký pátek a Bílou sobotu každý den. Ale křesťanství je

povolání k radosti, co s těmi, kdo radost nemají? Snad je čeká na věčnosti v Bohu. Ale mohla by je potkat i teď na zemi v těch z nás, kteří z milosti boží radostní jsme. A když v nás, tak s námi. A věčnost je tu.

22. 3. – Vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně

••
Žalm 118

Epištola: *Ř 6, 3-11*

Evangelium: *Mt 28, 1-10*

Apoštolové uvěřili v Zmrtvýchvstání Ježíše proto, že chyběl. Chyběl v hrobě. I my vlastně tím, že někde něco chybí, poznáváme, že nám chybí Bůh. V neschopnosti dokonale žít a zvládat své

okolí cítíme potřebu boží milosti. V nedostatečích naší lásky vnímáme sílu jejího zdroje v lásce boží. A nakonec, i od svých bližních čekáme, že budou tam, kde je chceme mít. A když vstanou

z hrobu našeho předsudku, můžeme být zklamaní. Můžeme cítit prázdnotu. Ale

je to prázdnota pro Boha. Ne od Něj.

23. 3. – Zmrtvýchvstání Páně (večr)

1. čtení: *Sk 10, 34-43*

Žalm 118

2. čtení: *Ko 3, 1-4*

Evangelium: *J 20, 1-18*

Kdo ví něco jinak, je podezřelý, že neví nic. Podle dvou učedníků je Ježíš jediný, který neví, co se stalo s tím, v něž doufali. A on se jim neprojevil, jako ten, v něhož doufali, ale jako někdo, díky němuž znovu doufat začali. Hořelo jim srdce, když jim pochopitelnými slovy Písma ozřejmoval nepochopitelnou skutečnost utrpení Mesiáše, a

vlastně utrpení Boha. Nakonec se prozradil, když lámal chléb. Kež se při lámání chleba prozrazuje i nám. A kež hned zmizí, jen co se nám otevrou oči. Kdyby nemizel, hrozilo by, že se nám stave někým, v koho jsme kdysi doufali, nebo v koho doufali naši předkové, a my to z úcty či z pohodlnosti předstíráme. Tedy, kež jsme nedoufali, kež doufáme.

30. 3. – II. Neděle velikonoční

1. čtení: *Sk 2, 14a. 22-32*

Žalm 16

2. čtení: *1 P 1, 3-9*

Evangelium: *J 20, 19-31*

Je Božím darem, dovedeme-li věřit, i když nevidíme. Věříme ale, že uvidíme a **abychom** viděli. A už teď vidíme bližního, jak k nám přichází, a že přináší pokoj, svědčí o tom, kdo ho poslal. A neschovává za zády zbraň, ale ukazuje ruce a bok. Je nám vydán, a nezneužit jeho bezbrannosti je rovněž darem v Du-

chu, jež nám dal a dává náš Pán. V něm máme moc odpouštět, a sílu odpuštění přijmout. A Duch je pojítkem mezi naším přijetím božího rozhodnutí a Jeho přijetím rozhodnutí našich. V Duchu si neodporují, a tak má naše odpouštění absolutní platnost.

1. čtení: *2 Sam 7,4-5a. 12-14a.16*

Žalm 89

2. čtení: *1 P 1, 3-9*

Evangelium: *J 20, 19-31*

Síla a vliv mariánského kultu nijak nepřekvapí. Zaujme ale, že se rozšířil u mužů stejně jako u žen, ne-li víc. A zaujetí, bohužel, může přejít v šok při zjištění, jak vroucní mariánští ctitelé byli i ti nejkrutější konkvistadoři a Inkvizitoři. Maria za to nemůže určitě, a sklon člověka kazit dobré věci také tolik ne. Kristus přišel na svět pro svou snoubenku Církev. Josef je snoubenec Mariin. Vidět Marii bez Josefa je jako vidět Krista bez Církve a nebo Církev bez Krista. Některým mužům vlastní totalitní způsob chápání skutečnosti z hle-

diska jediného principu se projevuje v „úctě“ k Marii jako k ženě, která nemá vůbec nic společného s muži kromě Boha, takoví lidé si ho totiž představují jako muže. A vzhledem k tomu, že Maria nemá nic s muži, ale s nimi, svými ctiteli ano, mohou se vlastně považovat za Bohy. Jde o typ falešné pokory, která je už vlastně odměnou za pokoru. Na takto zpaskřivenou mariánskou úctu je lékem Josef, rozhodně ne mariánská neúcta. Co není přijato, nemůže být proměněno.

31. 3. – svátek Josefa z Nazareta

Křížovatka – měsíčník. Vydává biskupský ordinariát. Za obsah zodpovídá Martin Hlouch, Jakub Houdek a autoři příspěvků. Vydáno: 2. 3. 2008. Náklad: 30 ks. Nепrodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; www.starokatolici.cz

© 2008